

عنوان مقاله:

بررسی ایجاب و قبول در قراردادهای الکترونیکی در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی، حقوق و فرهنگ عامه (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

امیر خدایاری

خلاصه مقاله:

جهان شمول شدن تجارت الکترونیکی، امری غیر قابل انکار و پیوستن به این شیوه که تجارت را تسهیل و روابط را سرعت می بخشد یکی از نیازهای بازار و تجارت است. امروزه باید پذیرفت که با گسترش وسایل ارتباط از راه دور، جهان به دهکده ای تبدیل شده که در آن انعقاد قرارداد به عنوان یکی از روابط مورد نیاز نمی تواند همواره از طریق ارتباط مستقیم و فیزیکی انجام گیرد. توسعه بکارگیری وسایل نوین فناوری اطلاعات در انعقاد قرارداد و تردید در اعتبار و صحت قراردادهای الکترونیکی، قانونگذاران کشورهای مختلف و سازمانهای منطقه ای و بین المللی را بر آن داشته است که در جهت تنظیم و قانونمند کردن روابط کاربران اینترنت به تکاپو افتاده و قوانین و مقررات متنوعی را در این زمینه وضع نمایند. کما اینکه در جمهوری اسلامی ایران نیز قانون تجارت الکترونیکی در سال ۱۳۸۲ به تصویب رسیده است. امروزه رواج استفاده از ابزار الکترونیکی در معاملات و تنوع روشهای انعقاد قرارداد از این طریق، ضرورت بررسی نحوه انعقاد و شرایط اساسی شکل گیری این نوع از قراردادها را روشن می سازد. یکی از مسائل و مشکلات مطرح شده در قراردادهای الکترونیکی ایجاب و قبول آن است. زیرا بر اساس برخی مواد قانونی و آرای فقهای، وجود اتصال بین ایجاب و قبول تلازم است و از طرفی در نگاه آغازین چنین به نظر می رسد که بین ایجاب و قبول در قرارداد الکترونیکی فاصله است و شرط توالی در قرارداد الکترونیکی رعایت شدنی نیست. قراردادهای الکترونیکی از نظر توالی ایجاب و قبول با قواعد فقهی سازگار می باشند. روش های تعبیر از ایجاب و قبول الکترونیکی عبارتند از: سخن گفتن از طریق گفتگوی صوتی تصویری، پست الکترونیکی، سایت اینترنتی، کلیک بر گزینه قبول با یک یا دوبار کلیک کردن در سایتهای تجاری. اظهار اراده در قراردادهای بوسیله ایجاب و قبول صورت می گیرد. یکی از مهمترین تفاوت های قراردادهای الکترونیکی و سنتی این است که در قراردادهای الکترونیکی مکان است طرفین هیچ شناختی از یکدیگر و مبادله اطلاعات (ایجاب و قبول) توسط یک یا چند سامانه ی رایانه ای انجام بگیرد. در این تحقیق بررسی ایجاب و قبول در قراردادهای الکترونیکی در حقوق ایران می پردازیم.

کلمات کلیدی:

قراردادهای الکترونیکی، ایجاب، قبول، قانون تجارت الکترونیکی، شرط توالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2044461>

